

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Sžf/86/2015
Identifikačné číslo spisu:	4014200646
Dátum vydania rozhodnutia:	17.09.2015
Meno a priezvisko:	JUDr., Ing. Miroslav Gavalec
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:4014200646.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: Dareq s. r. o. (pôv. HOCHBAU KONSTRUKTION s.r.o., IČO: 46 139 397, Štúrova č. 41/1419, 949 01 Nitra), IČO: 47 635 177, so sídlom Kopčianska č. 10, 851 01 Bratislava, zast.: JUDr. Zuzanou Porubskou, advokátkou so sídlom advokátskej kancelárie Farská č. 25, 949 01 Nitra, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky so sídlom Lazovná č. 63, 974 01 Banská Bystrica, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Nitre zo dňa 18. februára 2015 č. k. 11S/129/2014-74, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Nitre zo dňa 18. februára 2015 č. k. 11S/129/2014-74 r u š í tak, že konanie z a s t a v u j e .

Žalobcovi právo na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

1. Žalobou doručenu na krajský súd dňa 14.07.2014 sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1100302/1/204804/2014/857 z 28.04.2014 (ďalej na účely uznesenia len „napadnuté rozhodnutie“ - č. l. 29), ktorým bolo samotným žalovaným zrušené rozhodnutie Daňového úradu Bratislava č.: 9104408/5/5990/2014/Jaro z 02.01.2014 (ďalej na účely uznesenia len „prvostupňové rozhodnutie“, resp. „správca dane“) a vec vrátil správcovi dane na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Uvedeným rozhodnutím správca dane postupom podľa ustanovenia § 68 ods. 5 zákona č. 563/2009 Z. z. o správe daní (daňový poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej na účely uznesenia len „Daňový poriadok“) vyrubil žalobcovi rozdiel dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie november 2011 v sume 19.166,67 €.

2. Krajský súd uvedenú žalobu vyhodnotil ako žalobu smerujúcu proti rozhodnutiu, ktoré nemôže byť

vzhľadom na svoj procesný charakter v zmysle § 247 ods. 2 O.s.p. predmetom preskúmania súdom, a následne podanú žalobu zamietol.

Konkrétne v svojom rozsudku uviedol (č. 1. 79):

„Tunajší krajský súd konštatuje, že žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného je rozhodnutím procesným, ktoré pre žalobcu vo vzťahu k posudzovanej veci nezakladá žiadne práva a povinnosti s konštitutívnym účinkom, t. j. nie je spôsobilé ukrátiť žalobcu na jeho právach a právom chránených povinnostiach, teda ani na základných právach a slobodách, a to svojím obsahom alebo jemu predchádzajúcim postupom, nakoľko rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu bolo žalovaným (odvolacím) správnym orgánom zrušené. Napadnuté rozhodnutie žalovaného je rozhodnutím správneho orgánu, ktoré súdy nepreskúmajú podľa § 247 ods. 2 OSP.

Za situácie, kedy nie je ukončené konanie správneho orgánu o návrhu žalobcu, vydaním právoplatného rozhodnutia, nemôže všeobecný súd v prejednávanej veci do rozhodovacieho procesu správneho orgánu pred vydaním rozhodnutia o merite veci zasiahnuť. Zákonné výnimky o dohľadovej účasti všeobecného súdu v správnom konaní pred vydaním meritórneho rozhodnutia vo veci nie je možné v tomto prípade uplatniť. Z uvedeného dôvodu preto tunajší súd nemohol vykonať nápravu v tom rozsahu, ako ju požadoval žalobca vo svojej žalobe, resp. vo svojom odvolaní.“

3. Na uvedenom základe krajský súd s prihliadnutím na ustanovenie § 249 ods. 2 O.s.p. dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie, ktorým žalovaný zrušil rozhodnutie prvostupňového správcu dane, nemôže byť predmetom preskúmania podľa Piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, a preto žalobu postupom podľa § 250j ods. 1 O.s.p. zamietol.

4. V odvolaní zo dňa 18.06.2015 žalobca prostredníctvom svojej právnej zástupkyne zrekapituloval doterajší postup správcu dane, ktorý bol zavŕšený vydaním prvostupňového rozhodnutia o vyrubení rozdielu na dani z pridanej hodnoty v sume 19.166,67 €. Ďalej konštatoval (bod č. 12. odvolania), že mu bolo doručené „rozhodnutie vydané Žalovaným, zo dňa 28.04.2014, ktorým Žalovaný rozhodoval o odvolaní Žalobcu voči rozhodnutiu prvostupňového orgánu a to takým spôsobom, že ho potvrdil.“

Na tomto mieste však musí odvolací súd pripomenúť celkom opačný obsah napadnutého rozhodnutia (viď bod č. 1 tohto rozsudku), že žalovaný zrušil rozhodnutie správcu dane o vyrubení rozdielu na dani.

5. Následne v odvolaní (písm. C/ a bod č. 16 odvolania) žalobca vyjadril nesúhlas s právnym názorom krajského súdu, že napadnutým rozhodnutím žalobca nebol ukrátený na svojich právach, a toto bol dôvod na zamietnutie žaloby.

Naopak žalobca argumentoval, že postup správneho orgánu [podľa odvolacieho súdu tu žalobca mal na mysli správcu dane a jeho oznámenie, že sa odvolaním žalobcu nebude zaoberať, a následne doručené ďalšie oznámenie, že ho odstúpil na rozhodnutie nadriadenému orgánu] bol nezákonný, keď tento vydal dve rozhodnutia s protichodnými závermi a žalobca nemal ako vedieť, ktoré z týchto rozhodnutí je správne.

6. Ďalej žalobca v svojom pomerne rozsiahlom odvolaní najmä vytýkal krajskému súdu, že

- sa nezaobrá tým, že v dôsledku postupu správcu dane mu bol spôsobený stav právnej neistoty (bod č. 20 odvolania),
- nevyhodnotil argument, že odvolanie malo byť podľa správcu podané elektronicky (bod č. 21 odvolania),
- sa nezaobrá objasnením skutkových okolností osvedčujúcich, či došlo k zdaniteľnému plneniu (bod č. 23 odvolania),
- nevenuje pozornosť výsledkom daňovej kontroly (body č. 24 a 25 odvolania),
- v obdobnej veci Krajský súd v Nitre v konaní vedenom pod sp. zn. 11S/128/2014 rozhodol tak, že zrušil rozhodnutie žalovaného, a aké dôsledky by pre prejednávajúcu vec z toho mali plynúť (body č. 26 až 30 odvolania),

- v inej obdobnej veci žalovaný sám rozhodol tak, že zrušil prvostupňové rozhodnutie a vec mu vrátil na ďalšie konanie (body č. 31 až 43 odvolania) ako aj
- že neprihliadol na iné rozsudky Najvyššieho súdu Slovenskej republiky s vplyvom na prejednávajúcu vec (najmä sp. zn. 8Sžf/14/2012, 5Sžf/22/2009, 7Sž 161-166/99, 4Sž 149/2000 alebo 3Sžf/I/2010, resp. M-SždoVI/00).

7. Záverom žalobca požiadal, aby odvolací súd vyhovel odvolaniu žalobcu a zrušil rozhodnutie žalovaného č. 1100302/1/204804/2014/857 z 28.04.2014 ako aj rozhodnutie správcu dane z 02.01.2014 č.: 9104408/5/5990/2014/Jaro a zrušil aj napadnuté rozhodnutie a vec vrátil na ďalšie konanie.

II.

8. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej v texte rozhodnutia iba „Najvyšší súd“) ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnuté rozhodnutie v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O.s.p.) bez nariadenia pojednávania a dospel k názoru, že odvolaniu nie je možno vyhovieť.

9. Zo spisu predloženého krajským súdom Najvyšší súd zistil, že napadnutým rozhodnutím žalovaného ako odvolacieho orgánu bolo na podnet žalobcu (išlo o jeho odvolanie podľa daňového práva) zrušené rozhodnutie správcu dane o vyrubení rozdielu na dani z pridanej hodnoty a vec bola vrátená späť správcovi dane na nové prejednanie a rozhodnutie vo veci.

10. Za tejto situácie nemohli nastať právne účinky zrušeného prvostupňového rozhodnutia, tzn. vznik daňového nedoplatku na dani z pridanej hodnoty s účinkami jeho vymáhateľnosti, ale naopak právne postavenie žalobcu sa vrátilo do stavu pred vydaním zrušeného prvostupňového rozhodnutia, pričom o právach, oprávnených záujmoch, popřípadе o uložení povinností žalobcu sa bude v konaní pred správcom dane ešte rozhodovať.

V zmysle odôvodnenia napadnutého rozhodnutia žalovaného má byť úlohou správcu dane opätovné preverovanie rozhodných skutočností, t. j. preverenie dodania predmetných stavebných prác, a na základe zisteného skutočného stavu rozhodnúť opätovne o daňovej povinnosti žalobcu.

11. Najvyšší súd na tomto mieste konštatuje, že iba takéto právne následky mohol žalobca v zmysle § 74 ods. 4 Daňového poriadku očakávať, keď podal svoje odvolanie proti rozhodnutiu správcu dane o vyrubení daňového nedoplatku, čo aj z odôvodnenia žalovaného jednoznačne vyplýva.

12. Z uvedeného vyplýva, že zrušujúce rozhodnutie žalovaného je rozhodnutím správneho (v danom prípade finančného) orgánu, ktoré jednoznačne spĺňa charakter procesného rozhodnutia týkajúce sa vedenia konania, čím je vylúčené zo súdneho prieskumu, a tento záver je v súlade s článkom 46 ods. 2 druhá veta Ústavy Slovenskej republiky.

Preto krajský súd nepochybil, keď v odôvodnení (viď citácia odôvodnenia rozsudku krajského súdu v bode č. 2) konštatoval, že napadnuté rozhodnutie označil ako procesné rozhodnutie, ktoré pre žalobcu vo vzťahu k posudzovanej veci nezakladá žiadne práva a povinnosti s konštitutívnym účinkom, t. j. nie je spôsobilé ukrátiť žalobcu na jeho právach a právom chránených povinnostiach, teda ani na základných právach a slobodách, a to svojím obsahom alebo jemu predchádzajúcim postupom, nakoľko rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu bolo žalovaným (odvolacím) správnym orgánom zrušené.

13. Avšak Najvyšší súd nesúhlasí s právnou kvalifikáciou napadnutého rozhodnutia podľa krajského súdu, t. j. že napadnuté rozhodnutie žalovaného je rozhodnutím správneho orgánu, ktoré súdy

nepreskúmajú podľa § 247 ods. 2 O.s.p.

14. Naopak otvorenie nového daňového konania vo veci sa stáva prekážkou, ktorej účinky je nutné vyhodnotiť podľa § 248 písm. a) O.s.p. ako rozhodnutie vyňaté zo súdneho prieskumu (a to aj v zmysle imperatívnej výnimky zakotvenej v článku 46 ods. 2 ústavy Slovenskej republiky), t. j. že ide o rozhodnutie procesnej povahy, ktoré v spojení s ustanovením § 250d ods. 3 O.s.p. smeruje nutne k zastaveniu súdneho prieskumu formou vydania uznesenia o zastavení konania.

Podľa § 247 ods. 2 O.s.p. pri rozhodnutí správneho orgánu vydaného v správnom konaní je predpokladom postupu podľa tejto hlavy, aby išlo o rozhodnutie, ktoré po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, ktoré sa preň pripúšťajú, nadobudlo právoplatnosť.

Podľa § 248 písm. a) O.s.p. súdy nepreskúmajú rozhodnutia správnych orgánov predbežnej povahy a procesné rozhodnutia týkajúce sa vedenia konania.

Podľa § 250d ods. 3 O.s.p. súd uznesením konanie zastaví, ak sa žaloba podala oneskorene, ak ju podala neoprávnená osoba, ak smeruje proti rozhodnutiu, ktoré nemôže byť predmetom preskúmavania súdom, ak žalobca neodstránil vady žaloby, ktorých odstránenie súd nariadil a ktoré bránia vecnému vybaveniu žaloby, alebo ak žalobca nie je zastúpený podľa § 250a alebo ak žaloba bola vzatá späť (§ 250h ods. 2). Odvolanie proti uzneseniu je prípustné.

15. Za situácie, kedy nie je ukončené konanie správcu dane o výsledkoch daňovej kontroly zakotvených v protokole vydaním právoplatného rozhodnutia o opätovnom vyrubení dane z pridanej hodnoty alebo o zastavení daňového konania, nemôže všeobecný súd do rozhodovania správneho orgánu o podstate veci zasiahnuť. Zákonné výnimky (napríklad ustanovenia § 250t až 250v O.s.p.) nie je možné v tomto prípade uplatniť.

Z uvedeného dôvodu ani krajský súd ani Najvyšší súd nemohli vykonať nápravu v tom rozsahu, ako ju požadoval žalobca v svojom odvolaní, kde väčšina odvolacích dôvodov smerovala do aplikácie hmotného práva, čo však za danej situácie nie je možné vykonať.

16. Vzhľadom na uvedené skutočnosti a právne závery dospel Najvyšší súd k záveru, že rozsudok krajského súdu nebol vydaný v súlade so zákonom, a preto ho postupom podľa § 221 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p. zrušil a súdny prieskum zastavil.

Podľa § 221 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p. platí, že ak odvolací súd zruší rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, prerušiť konanie, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu, do právomoci ktorého vec patrí.

17. Na základe skutočností zistených v odvolacom konaní ako aj podkladov od právnej zástupkyne pôvodného žalobcu (č. l. 66 - 73) Najvyšší súd dospel k záveru o právnom nástupníctve medzi právnickými osobami HOCHBAU KONSTRUKTION s.r.o., Akradia s.r.o. a súčasnej obchodnej spoločnosti Dareq s.r.o.

Preto Najvyšší súd vykonal v záhlaví svojho uznesenia v súlade s ustanovením § 107 ods. 4 v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p. zmenu pôvodného žalobcu za obchodnú spoločnosť Dareq s.r.o.

18. O trovách odvolacieho súdneho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 v spojitosti s § 250k ods. 1 O.s.p., podľa ktorého nemá neúspešný žalobca právo na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu n i e j e prípustný opravný prostriedok (§ 246c ods. 1 O.s.p.).